

Bruxelles, den 9. december 2024
(OR. en)

16694/24

AGRI 875
AGRILEG 455
AGRIFIN 144
AGRISTR 97
AGRIORG 180

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
dato:	9. december 2024
til:	delegationerne

Vedr.:	Konklusioner om en fælles landbrugspolitik efter 2027 med fokus på landbrugerne
--------	---

Vedlagt følger til delegationerne Rådets konklusioner om en fælles landbrugspolitik efter 2027 med fokus på landbrugerne, som Rådet godkendte på 4066. samling den 9.-10. december 2024.

Rådets konklusioner

om en fælles landbrugspolitik efter 2027 med fokus på landbrugerne:

**mod et konkurrencedygtigt, krisesikkert, bæredygtigt, landbrugervenligt og videnbaseret
fremtidigt EU-landbrug**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

1. SOM HENVISER TIL de retligt bindende mål for den fælles landbrugspolitik som defineret i artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), i henhold til hvilken den fælles landbrugspolitik efter 2027 skal forøge landbrugets produktivitet og herigennem sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard, stabilisere markederne, sikre forsyningerne og sikre forbrugerne rimelige priser,
2. SOM ANERKENDER de horisontale mål i traktaten om Den Europæiske Union og TEUF, som gælder for alle politikker og derfor også for den fælles landbrugspolitik, herunder artikel 11 i TEUF,
3. SOM TAGER I BETRAGTNING, at forslagene vedrørende den næste flerårige finansielle ramme vil blive fremsat af Kommissionen næste år, og at de er af stor betydning for politikkerne for landbrug og udvikling af landdistrikter. Disse konklusioner foregriber ikke resultatet af forhandlingerne herom,
4. SOM MINDER OM Det Europæiske Råds konklusioner, der blev vedtaget den 31. maj 2022, og som understregede betydningen af den fælles landbrugspolitik for EU's bidrag til fødevarerikringen, og Det Europæiske Råds konklusioner, der blev vedtaget den 22. marts 2024, og som understregede den fælles landbrugspolitik's afgørende rolle med hensyn til en modstandsdygtig og bæredygtig landbrugssektor for fødevarerikringen, Unionens strategiske autonomi og værdien af dynamiske landsbysamfund. De understregede også, at landbrugerne har brug for stabile og forudsigelige rammer, herunder for at hjælpe dem til at tackle miljø- og klimaudfordringer,

5. SOM MINDER OM, at vedtagelsen af de nye krav i den nuværende fælles landbrugspolitik gav anledning til alvorlige bekymringer i landbrugssamfundet, og at medlovgiverne reagerede ved at ændre visse grundlæggende krav i den fælles landbrugspolitik,
6. SOM HENVISER TIL Rådets konklusioner om en langsigtet vision for EU's landdistrikter, der blev godkendt den 20. november 2023 under det spanske formandskab,
7. SOM HENVISER TIL formandskabets konklusioner, der blev støttet af 26 medlemsstater om landbrugets fremtid i EU, og som blev vedtaget den 24. juni 2024 under det belgiske formandskab,
8. SOM MINDER OM den strategiske dagsorden, der blev vedtaget den 27. juni 2024, og som fastsætter EU's politiske prioriteter for 2024-2029, herunder at Den Europæiske Union vil fremme en konkurrencedygtig, bæredygtig og modstandsdygtig landbrugssektor, der fortsat sørger for fødevarer sikring og dynamiske landsbysamfund. Den understreger også behovet for at styrke landbrugernes stilling i fødevarerforsyningskæden og samtidig fortsat beskytte naturen og genoprette skadede økosystemer og styrke vandresiliensen i hele Unionen,
9. SOM NOTERER SIG de politiske retningslinjer for den næste Europa-Kommission (2024-2029), der blev offentliggjort den 18. juli 2024, og som fremhæver betydningen af at opbygge et konkurrencedygtigt, bæredygtigt og modstandsdygtigt landbrugs- og fødevarer system, understreger, at en rimelig og tilstrækkelig indkomst er afgørende for landbrugere, konstaterer nødvendigheden af at belønne landbrugerne, der arbejder med naturen, bevarer vores biodiversitet og naturlige økosystemer og bidrager til at dekarbonisere vores økonomi på vejen mod nul senest i 2050, opfordrer til at beskytte Europas egen fødevarer suverænitet og nævner, at der er behov for en ny europæisk strategi for vandresiliens for at sikre, at kilderne forvaltes korrekt,
10. SOM NOTERER SIG resultaterne af andre initiativer vedrørende den fremtidige fælles landbrugspolitik, såsom Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse "På vej mod den fælles landbrugspolitik efter 2027" og rapporten fra den strategiske dialog om fremtiden for EU's landbrug,

En fremtidig fælles landbrugspolitik med fokus på landbrugerne, der belønner landbrugernes indsats

11. FREMHÆVER, at EU's landbrugssektor, der understøttes af den fælles landbrugspolitik, forsyner alle EU-borgere med økonomisk overkommelige fødevarer af høj kvalitet og basale offentlige goder som en hjørnesten i den europæiske økonomi og det europæiske samfund og spiller en strategisk rolle med henblik på at opretholde levedygtige og forskelligartede landdistrikter og landbrugsaktiviteter i hele Unionen og bevare fødevaresikringen, den europæiske levevis, de kulturelle traditioner og økosystemerne;
12. UNDERSTREGER betydningen af et tillidsbaseret partnerskab med landbrugerne og behovet for at sætte landbrugernes interesser i centrum for den fælles landbrugspolitik med henblik på at opnå resultater i forbindelse med styrkede politikmål; FREMHÆVER, at den fælles landbrugspolitik fortsat bør eksistere som et fælles politisk instrument af strategisk betydning, navnlig på baggrund af dens uerstattelige bidrag til fødevaresikringen og fødevaresikkerheden i Europa og verden; UNDERSTREGER nødvendigheden af sammenhæng og synergi mellem forskellige politikområder og en korrekt vurdering af konsekvenserne for landbruget og landdistrikterne;
13. BEMÆRKER uden at foregribe den næste flerårige finansielle ramme, at der er behov for øremærkede og passende ressourcer og instrumenter til den fælles landbrugspolitik for effektivt at kunne opfylde dens mange mål, og at en retfærdig fordeling af støtten inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, navnlig direkte betalinger, er et følsomt spørgsmål blandt medlemsstaterne, og at der bør findes en passende løsning;
14. BEMÆRKER, at den fælles landbrugspolitik er egnet til den politikbaserede fordeling af landbrugsmidlerne, og OPFORDRER derfor INDTRÆNGENDE TIL at opretholde en særskilt og uafhængig fælles landbrugspolitik med to søjler med styrket sammenhæng;
15. OPFORDRER TIL stærke foranstaltninger under den første søjle, hvor direkte betalinger, koblet indkomststøtte og sektorspecifikke interventioner understøtter indkomststabilitet for landbrugerne og tilskynder dem til at bidrage til den grønne omstilling, og hvor markedsforanstaltninger fungerer som et sikkerhedsnet i krisetider;

16. UNDERSTREGER behovet for at fortsætte med stærke foranstaltninger under den anden søjle, der er dedikeret til udvikling af landdistrikterne, ved at støtte landdistrikternes levedygtighed gennem instrumenter, der dækker landbrugs- og ikkelandbrugsaktiviteter, og anvendelsen af finansielle instrumenter, også med henblik på at bidrage til den grønne omstilling;

Styrkelse af konkurrenceevnen og forbedring af landbrugernes stilling i fødevarekæden

17. UNDERSTREGER, at der ud over at bevare den fælles landbrugspolitikks markedsorientering er behov for at forbedre fødevareforsyningskædens funktion, fordelingen af merværdien og aflønningen af landbrugerne gennem øget gennemsigtighed, forbedret kontraktindgåelse, organisation og samarbejde inden for landbrugssektoren, fremme af bæredygtighedsaftaler, korte værdikæder og bekæmpelse af illoyal handelspraksis;
18. UNDERSTREGER betydningen af indkomststabilitet for landbrugerne, og der er derfor behov for et grundbeløb i indkomststøtte for at opretholde økonomisk leve- og konkurrencedygtige landbrugsaktiviteter og en økonomisk leve- og konkurrencedygtig fødevareproduktion i alle EU's regioner;
19. FREMHÆVER betydningen af familiebedrifter, herunder små bedrifter, som væsentlige aktiver i den europæiske landbrugsmodel og OPFORDRER TIL indførelse af særlige og enkle foranstaltninger til at støtte deres landbrugsaktiviteter under hensyntagen til særlige regionale og lokale forhold;
20. ERKENDER den negative tendens til en aldrende landbrugsbefolkning og betydningen af et tilstrækkeligt generationsskifte og øget deltagelse af kvinder, hvilket er nødvendigt for at sikre kontinuiteten i landbrugsproduktionen og landdistrikternes levedygtighed, og OPFORDRER derfor TIL yderligere at styrke støtten til unge landbrugere, hjælpe dem med at optage eller videreføre landbrugsaktiviteter, lette adgangen til finansielle ressourcer og landbrugsjord og tilskynde til overdragelse af bedrifter, så landbruget bliver mere attraktivt for den yngre generation og nye markedsaktører;
21. UNDERSTREGER, at der er behov for støtte til investeringer for at fremme konkurrenceevnen og bæredygtigheden i hele fødevarekæden og forbedre infrastrukturen i landdistrikterne; UNDERSTREGER behovet for at forbedre adgangen til finansiering og for yderligere at lette anvendelsen af finansielle instrumenter;

22. UNDERSTREGER, at landbrug i områder med naturbetingede begrænsninger kræver en større indsats, mens opretholdelsen af landbrugsaktiviteten og menneskelig tilstedeværelse udtrykkeligt er nødvendig for den økologiske, sociale og økonomiske balance i disse områder. Landbrugerne kan derfor kompenseres for deres indsats, ekstraomkostninger og tabt indkomst i disse områder;
23. ANERKENDER de særlige landbrugsmæssige karakteristika og behov hos øer og østater, områder med høj befolkningstæthed, bjergområder, fjerntliggende regioner og nordlige regioner og i overensstemmelse med artikel 349 i TEUF regionerne i EU's yderste periferi, som kræver særlig behandling;

Landbrugervenlig gennemførelsesmodel

24. ANERKENDER, at den præstationsbaserede gennemførelsesmodel for midlerne under den fælles landbrugspolitik giver medlemsstaterne fleksibilitet og derfor bør bevares, men UNDERSTREGER, at de eksisterende regler og procedurer har medført unødvendige administrative byrder og krav for både landbrugere og nationale forvaltninger, og OPFORDRER derfor TIL mere strategiske, væsentligt mindre komplicerede, sammenhængende og let gennemførlige, mere landbrugervenlige regler for de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik, samtidig med at der sikres stabilitet; UNDERSTREGER, at der er behov for yderligere forbedring af den fælles landbrugspolitiks præstationsbaserede struktur;
25. OPFORDRER INDTRÆNGENDE TIL at forenkle og fremskynde godkendelses- og ændringsproceduren for strategiske planer under den fælles landbrugspolitik med fokus på deres strategiske karakter med færre detaljer og dermed muliggøre en hurtig vedtagelse og reaktion for at imødekomme de specifikke behov og skiftende omstændigheder;
26. PÅPEGER, at målet med den videre udvikling og udnyttelse af digitale teknologier bør være at mindske den administrative arbejdsbyrde for både landbrugere og forvaltninger ved i stigende grad at bistå med overvågning og kontrol, lette landbrugernes rapporterings- og dokumentationsforpligtelser og forenkle kravene til kvalitetsvurdering;

27. UNDERSTREGER, at overvågnings- og evalueringssystemet bør være mere effektivt, gennemsigtigt og enkelt for så vidt angår sættet af indikatorer, de nødvendige detaljer i kontrol- og sanktionssystemet og evalueringen af de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik og ikke må øge presset fra kontroller på stedet; MENER, at systemet med enhedsbeløb bør tages op til fornyet overvejelse, navnlig for ikke-IFKS-foranstaltninger;

Yderligere incitamenter til landbrugere hen imod en grøn omstilling med henblik på en mere bæredygtig landbrugssektor

28. FREMHÆVER den afgørende og aktive rolle, som landbruget og landbrugerne spiller i den grønne omstilling, og UNDERSTREGER, at inden for landbruget har den fælles landbrugspolitik bidraget mest til EU's klima- og miljømål;
29. FASTSLÅR, at den grønne omstilling kun kan opnås i partnerskab med landbrugerne, og FREMHÆVER derfor, at de skal tilskyndes på passende vis og gøres interesserede i at anvende økologisk ansvarlige produktionsmetoder i landbruget ved at aflønne dem ud over omkostningerne og tabt indkomst for deres økosystemtjenester;
30. ANERKENDER, at velfungerende og beskyttede økosystemer er afgørende for at garantere fødevarerikringen, og den fælles landbrugspolitik er derfor fortsat nødt til at bidrage til landbrugssektorens omstilling til mere bæredygtige metoder, der bidrager til at nå EU's klima-, biodiversitets-, miljø-, økolandbrugs-, dyrevelfærds- og andre bæredygtighedsmål, og MINDER OM behovet for at sikre den rette balance mellem økonomisk, social og miljømæssig bæredygtighed og gøre det attraktivt at bidrage til økosystemtjenester;
31. MINDER OM, at emissioner fra landbruget også skyldes naturlige processer, og at landbrugssektoren derfor har naturlige begrænsninger med hensyn til at reducere drivhusgasemissionerne; UNDERSTREGER, at forsknings- og innovationsbaserede løsninger kan bidrage til at reducere drivhusgasemissionerne fra landbruget;

32. MINDER OM, at det for nogle landbrugere er en udfordring at overholde visse konditionalitetsstandarder, og UNDERSTREGER derfor behovet for at tilpasse reglerne, så de bliver mere gennemførlige og lettere for landbrugerne at overholde;
33. MINDER OM, at bioordningerne er blevet indført for at øge sektorens bidrag til klima-, miljø- og dyrevelfærdsmålene, og OPFORDRER TIL at styrke disse foranstaltningers rolle som det vigtigste redskab til grøn omstilling i den første søjle; UNDERSTREGER, at mulighederne for at kunne udnytte deres potentiale fuldt ud bør undersøges med henblik på at strømline og forenkle kravene for at lette den praktiske gennemførelse og samtidig give medlemsstaterne den nødvendige fleksibilitet til at håndtere deres særlige forhold;
34. ANERKENDER, at frivillige miljø- og klimavenlige landbrugsforanstaltninger under den anden søjle med en incitamentsbaseret tilgang udgør et centralt instrument til beskyttelse af miljøet og fremme af bæredygtige landbrugsmetoder og derfor bør videreudvikles;
35. MENER, at landbrugerne skal tilskyndes og støttes til at anvende innovative, intelligente teknologier samt agroøkologiske og kulstofbindende dyrkningsmetoder, som kan bidrage yderligere til at nå klima- og miljømålene og lette den grønne omstilling;

Risikostyring og håndtering af kriser med henblik på et krisesikkert landbrug i EU

36. MINDER OM, at det stigende antal natur- og markedsrelaterede kriser såsom ekstraordinære vejrbegebenheder, hyppigere og mere intense dyresygdomme og planteskadegørere, høje inputomkostninger og forstyrrelser som følge af eksterne markedschok forårsagede alvorlige tab og skader og i væsentlig grad forværrede sektorens konkurrenceevne og modstandsdygtighed;
37. UNDERSTREGER behovet for at øge bevidstheden, forbedre tilpasningen til klimaændringer og yderligere fremme risikoforebyggende foranstaltninger og klimaberedskabet blandt landbrugere og vedtage passende risikostyringsværktøjer og -strategier uden at hæmme markedsbaserede løsninger; PÅPEGER, at risikostyringsmetoderne bør videreudvikles for at øge sektorens modstandsdygtighed og omfatte en bred vifte af fleksible foranstaltninger med henblik på forsikringer og gensidige fonde, som er attraktive for støttemodtagerne;

38. ANERKENDER, at vand er en central ressource for landbrugsproduktionen, og UNDERSTREGER betydningen af at øge vandområdernes modstandsdygtighed, tilgængeligheden af vand og vandforvaltningen i EU; TILSKYNDER Kommissionen TIL at tage hensyn til de særlige landbrugsmæssige forhold i igangværende og fremtidige vandrelaterede initiativer;
39. UNDERSTREGER behovet for at forbedre den eksisterende krisepolitiske ramme med mere fleksible regler, så medlemsstaterne og Europa-Kommissionen kan håndtere krisesituationer reaktivt, hurtigt, effektivt, gennemsigtigt og på en ikkediskriminerende måde for at afbøde de negative virkninger for landbrugssektoren;
40. OPFORDRER TIL, at medlemsstaterne får større fleksibilitet med henblik på at anvende den fælles landbrugspolitik instrumenter til at reagere på regionale eller nationale krisesituationer;
41. FINDER, at forordningen om den fælles markedsordning indeholder en passende juridisk værktøjskasse til støtte for landbrugere, der er berørt af forskellige typer krisesituationer, men FREMHÆVER behovet for hurtigere og enklere procedurer for ekstraordinær støtte til landbrugere;

Forsknings- og innovationsdrevet videnbaseret landbrug med henblik på den grønne omstilling

42. FREMHÆVER, at forskning og innovation er en central drivkraft for bæredygtig og konkurrencedygtig produktion og forarbejdning af landbrugsfødevarer og spiller en afgørende rolle med henblik på at opnå bæredygtige, sikre, sunde, næringsrige fødevarer til overkommelige priser;
43. ANERKENDER den vigtige rolle og effektivitet, som landbrugsfaglige viden- og innovationsnetværk (AKIS) indebærer med hensyn til at fremme videnbaseret landbrug, og de betydelige fremskridt, som EU's netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik har medført med hensyn til at styrke videnssystemet for miljøet og klimaet;
44. UNDERSTREGER den rolle, som den cirkulære økonomi og bioøkonomien spiller med henblik på at bidrage til en effektiv anvendelse af biologiske ressourcer, innovative metoder og naturbaseret praksis til støtte for landbrugs- og skovbrugssektorerens grønne omstilling, og ANERKENDER den fælles landbrugspolitik betydning i denne henseende; UNDERSTREGER, at den nye fælles landbrugspolitik yderligere bør fremme, diversificere og integrere biomassens rolle som den primære kilde til vedvarende kulstof;

45. ANERKENDER de finansielle vanskeligheder ved investering i innovation og NOTERER SIG, at den manglende adgang til viden hindrer indførelsen af forskellige bæredygtige teknologier; UNDERSTREGER behovet for anvendt forskning, tekniske løsninger og innovationer, der imødekommer sektorens mangfoldighed, for at opnå gennemslagskraft og bedre inddrage landbrugere, skovbrugere og andre interessenter i landdistrikterne i innovationsprocessen;

46. OPFORDRER den nye Kommission TIL at tage disse konklusioner i betragtning, når den forbereder visionen for landbrug og fødevarer i de første 100 dage af sit mandat,
47. OPFORDRER den nye Kommission TIL at tage hensyn til disse konklusioner, når den udarbejder lovgivningsforslagene om den fælles landbrugspolitik efter 2027, og UNDERSTREGER behovet for en rettidig vedtagelse heraf, så der er tilstrækkelig tid til den fælles beslutningsprocedure; MINDER OM, at medlovgiverne bærer det politiske ansvar for de politiske valg, der indgår i lovgivningsforanstaltningerne under den fælles landbrugspolitik.
